

ÜREMİLİ HASTALARDA TİROİD FONKSİYONLARI VE HEMODİYALİZ

Dr. Kuddusi Cengiz xx
Dr. Mehmet Çengel xxx
Dr. Fulya Tanyeri
Dr. Muhlise Alvur xxxxx

ÖZET :

Kronik hemodiyaliz programında, 19 konservatif tedavi gören 19 olmak üzere toplam 38 üremili hasta ve 20 sağlıklı kişide tiroid fonksiyonlarını araştırmak maksadıyla; serum total T_3 (TT_3), total T_4 (TT_4), serbest T_3 (fT_3), serbest T_4 (fT_4) ve tiroid sitümiyan hormon (TSH) düzeyleri çalışıldı.

Ortalama serum TT_3 ve (fT_3 düzeyleri); konservatif tedavi gören grupta, hem hemodiyalizli hasta grubundan, hemde kontrol grubundan düşük olup ($p < 0.05$), hemodiyalizli hasta grubuyla, kontrol grubu arasındaki fark anlamsız bulundu ($P > 0.05$). fT_3 oranı; konservatif tedavi olan grupta, kontrol grubuna kıyasla yüksek ($P < 0.05$), hemodiyaliz grubu ile kontrol grubu ve konservatif tedavi grubu arasındaki fark önemsizdi ($P > 0.05$).

Ortalama serum TT_4 düzeyleri; her iki hasta grubunda kontrol grubuna oranla düşük ($p < 0.01$), hemodiyalizli grupta ise, konservatif tedavi grubundan yüksek bulundu ($p < 0.05$). Serum ortalama fT_4 düzeyinde ise, hasta grupları ve kontrol grubu arasında anlamlı bir fark yoktu ($P > 0.05$). fT_4 oranı; konservatif tedavi grubunda, hem hemodiyalizli hem de kontrol grubundan yükseltti ($p < 0.01$). Hemodiyalizli grupta ise, kontrol grubuna oranla yüksek bulundu ($P < 0.05$).

Düşük T_3 Sendrom göstergesi; konservatif tedavi grubunda, hem kontrol hemde hemodiyalizli gruptan yükseltti ($p < 0.05$). Hemodiyaliz grubuyla kontrol grubu

x : November 2-4, 1988, Ankara-Turkey, The Ist International Congress of MESOT da takdim edildi.

xx: Ondokuz Mayıs Üniversitesi Tıp Fakültesi İç Hastalıkları Bilim Dalı Öğretim Üyesi
(Prof. Dr.) Samsun.

xxx: Aynı Fakülte ve Bölümde Araştırma Görevlisi

xxxx: Aynı Fakülte ve Bölümde Öğretim Üyesi (Doç. Dr.)

xxxxx: Aynı Fakülteden Biyokimya Bilim Dalı Öğretim Üyesi (Prof. Dr.)

arasındaki fark anlamsızdı ($P>0.05$). Ortalama serum TSH düzeylerinde ise, gruplar arasında anlamlı bir fark yoktu ($P>0.05$).

Hemodiyalizli hastalarda glomerül filtrasyon hızı (GFR) ile fT_3 düzeyleri arasında pozitif, TT_4/TT_3 arasında negatif, hemodiyaliz süresiyle, TT_4 düzeyleri ve serum albumin düzeyi ile fT_3 düzeyi arasında negatif bir ilişki mevcuttu.

Sonuç olarak; Uremili hastaların tiroid fonksiyon testlerinde önemli değişiklikler bulundu ve düzenli hemodiyaliz uygulamasının bu değişiklikleri, böbrek fonksiyon bozukluğunun derecesine bağlı olarak düzelttiği, hastalarda primer hipotiroidizm bulunmadığı fakat, gerçek hipotiroidinin de, üremenin klinik tablosu içinde gizlenebileceği söylenebilir.

GİRİŞ

Son 20 yıl içersin 'de, kronik böbrek yetmezliğin'de belirgin tiroid fonksiyon bozuklukları olduğu rapor edilmiş(1-4), düşük T_3 (2,3,5-8) ve düşük T_4 sendromu (9,10) tariflenmiştir. Son dönem böbrek hastalarında görülen bazı klinik belirti ve semptomların tiroid fonksiyonlarındaki değişimlerden kaynaklanabileceği düşünülmüş (4,11), üremik toksinlerin tiroid fonksiyon bozukluklarının patogenezinde rol oynayabileceğİ ileri sürülmüştür (9,12,13). Literatürde, kronik böbrek yetmezliğin'de, tiroid fonksiyonları hakkında çelişkili raporlar bildirilmiştir (5,11,14).

Düzenli hemodiyalize giren üremik hastalarda tiroid fonksiyonları hakkında yine çelişkili raporlar mevcut olup, bazı yaynlarda hemodiyaliz ile böbrek yetmezliğindenki tiroid fonksiyon bozukluklarının düzeldiği (4,9) bazlarında ise, düzeltilemediği (10) bildirilmiş olması; üremili hastalarda tiroid fonksiyonları ve tiroid fonksiyonlarına hemodiyalizin etkisini araştırmak amacıyla bu çalışma planlandı.

GEREÇ ve YÖNTEM

Glomerül filtrasyon hızı 5 ml/dakikanın altında 38 üremili hasta çalışmaya alındı. Hastalardan 19'u kronik hemodiyaliz programında, 19'u ise konservatif tedavi altında idiler. Kronik hemodiyalizdeki hastalar, glomerül filtrasyon hızı hesaplanabilenlerden seçildi. Tanıda, CBC, idrar, kan biyokimyası, glomerül filtrasyon hızı, böbrek biyopsisi, böbrek ultrasonografisi ve gerektiğinde renal sintografi ile retrograd pyelografi yapıldı.

Hastaların etyolojisinde, 19 hastada kronik glomerülonefrit, 9 hastada kronik piyelonefrit, 6 hastada obstrüktif üropati, 2 hastada sekonder amiloidosis (birinde FMF'e, diğerinde akciğer tüberkülozuna ikincil), bir hastada polikistik böbrek hastalığı ve bir diğerinde analjezik nefropatisi sorumluydu.

Hastaların yaşları 17-65 yıl arasında olup, ortalama yaşı 42.1 ± 31 yıldı. Hastalardan hiçbirisi beta-bloker, antitiroid ilaçlar gibi tiroid fonksiyonlarını etkilediği bilinen ilaç almıyorlardı. Konservatif tedavide, antiasit, vitamin ve alimünüm hidrosit dışında ilaç kullanılmadı. Hemodiyaliz uygulanması, her hastada diyaliz süresi hastanın ihtiyacına göre, haftada 2 veya 3 kez 6-8 saat devam ettirildi. Diyalizde, 1.3,1.8m₂ yüzölçümlü suni böbrek filtreleri (Hollow Fiber artificial kidney diyalayzer) kullanıldı. Diyaliz aletleri %2 formaldehit ile steril edilip, tuzlu su ile yıkanmıştır. Tüm hastalar anemikti ve çalışma sırasında hastalarda enfeksiyon belirtileri yoktu. Hastalar hemodiyaliz uygulanmasının 6-60'inci aylarında ortalama 12.3'üncü ayında çalışmaya alındı.

Kontr grubu hiçbir hastalığı olmayan ve son üç ay içerisinde oral kontraseptifler dahil hiçbir ilaç kullanmayan sağlıklı kişilerden oluşturuldu. Bu gruptaki sahısların 5'i kadın, 15'i ekek olup, yaşıları 22-62 yıl arasında değişmekte ve ortalama yaşı 41.4 ± 2.6 yıldı.

Hastalardan aç karnına alınan kan örneklerinden soğuk santrifüjde serumları ayrıldıktan sonra, -20°C de derin dondurucuda saklandı. TT₃, TT₄, fT₄ direk radyoimmunoassay yöntemiyle (COAT-A-COUNT-Diagnostic Products Corporation), TSH ise immünoradyometrik assay yöntemiyle (IRMA-COUNT-Diagnostic Products Corporation), Albumin düzeyleri kolorimetrik yöntemle (BCG method Diagnostics Sclavo), total protein, ise, Biuret EDTA yöntemiyle çalışıldı.

BULGULAR (Tablo,1,2)

Çalışmaya alınan olgular 17-65 yaşları arasında olup, yaş ortalamaları hemodiyalizli hasta grubunda 42.1 ± 3.5 yıl, konservatif tedavi grubunda 39.3 ± 3.1 yıl, kontrol grubunda ise 41.4 ± 2.6 yıldı. Grupların yaş ortalamaları arasındaki fark önemsizdi ($p > 0.05$). Her iki hasta grubu arasında glomerül filtrasyon hızları bakımından da anlamlı bir fark yoktu ($p > 0.05$).

Serum TT₃ düzeyleri: Hemodiyalizli gruptaki 9 (% 47) hastada, konservatif tedavi gören grupta tüm (%100) hastalarda kontrol değerlerinin altında bulundu. Hemodiyalizli hasta grubundan 2(%10) hastada, kontrol değerinden yükseldi. Ortalama serum TT₃ düzeyleri, konservatif tedavi grubunda; hemodiyalizli hasta grubundaki ve kontrol grubundaki değerlerden anlamlı düşük bulundu ($p < 0.01$). Hemodiyaliz grubunda kontrol grubundan düşük olmasına rağmen aralarındaki fark istatistiksel olarak anlamsızdı ($p > 0.05$).

Serum TT₄ Düzeleri: Hemodiyali grubunda 7(%37) hastada, konservatif tedavi grubunda 13 (% 68) hastada kontrol değerlerinin altındaydı. Konservatif tedavi grubunda ortalama serum TT₄ düzeyi; hem hemodiyalizdeki gruptan hem de kontrol grubundan ölçüde düşüktü ($p < 0.05$). Hemodiyaliz grubundaki değerler de, kontrol grubundakilerden anlamlı olarak düşüktü ($p < 0.05$).

Tablo 1: Araştırılan grupların Tiroid fonksiyonları

Parametre	n		TT ₃ (ng/dl)	TT ₄ (Mg/dl)	fT ₃ (pg/ml)	fT ₄ (ng/dl)	TSH (MÜ/ml)
Gruplar	20	Sınırlar	88.7—166.9	6.6—12.3	1.82—3.50	0.82—1.82	0.59—3.62
		Ortalama	114.7±53	9.3±0.4	2.37±0.08	1.03±0.05	1.54±0.20
Kontorl grubu	19	Sınırlar	31.5—246.2	1.1—12.4	0.73—4.05	0.75—1.99	0.42—3.91
		Ortalama	98.6±12.4	7.6±0.6	2.04±0.17	1.21±0.09	1.82±0.20
Hemodiyaliz grubu	19	Sınırlar	9.5—74.8	0.7—9.4	0.28—2.89	0.32—2.02	0.23—11.69
		Ortalama	31.6±4.2	4.7±2.7	0.83±0.14	1.11±0.05	2.65±0.15
Konservatif tedavi grubu	19	Sınırlar					
		Ortalama					

Tablo 2: Araştırılan grupların Tiroid fonksiyonları

Parametre	n		TT ₄ / TT ₃	fT ₃ / TT ₃	fT ₄ / TT ₄
Gruplar	20	Sınırlar	84±5	0.021	0.11±0.02
		Ortalama			
Kontrol grubu	19	Sınırlar	90±9	0.025	0.17±0.02
		Ortalama			
Hemodiyaliz grubu	19	Sınırlar	169±23	0.028	0.027±0.02
		Ortalama			
Konservatif tedavi grubu	19	Sınırlar			
		Ortalama			

TT₄/TT₃ oranı: Konservatif tedavi gören grupta bu oran, hem kontrol grubundan hem de hemodiyalizli gruptan önemli derecede yüksek bulundu ($p < 0.01$). Hemodiyalizli grupta kontrol grubu arasındaki fark anlamlı değildi ($p > 0.05$).

Serum fT₃ Düzeyleri: Hemodiyaliz grubundan 8(% 42) hastada, konservatif tedavi grubundan 18(% 95) hastada serum fT₃ düzeyleri kontrol grubuna kıyasla düşük bulundu ($p < 0.01$). Ortalama serum fT₃ düzeyi konservatif tedavi grubunda, hem hemodiyaliz grubundan hemde kontrol grubundan önemli derecede düşüktü ($p < 0.05$). Hemodiyalizli grup ile kontrol grubu arasındaki fark anlamlı değildi ($p > 0.05$).

fT₃/TT₃ Düzeyi: Konservatif tedavi alan grupta, kontrol grubuna oranla önemli derecede yüksek ($p < 0.05$), hemodiyaliz grubu değerleri ile kontrol grubu değerleri arasında fark önemli değildi ($p > 0.05$).

fT₄ Düzeyi: Hemodiyalizli gruptan 2(% 10) hastada, konservatif tedavi grubundan (7(% 37) hastada değerler kontrol değerlerinden düşük ve her iki hasta grubunda birer hastada (% 5) kontrol değerlerinden yüksek bulundu. Gruplar arası fT₄ düzeyleri arasındaki fark ömensiz bulundu ($p > 0.05$).

TT₄/TT₄ Düzeyi: Her üç grup arasındaki fark istatistiksel olarak önemli bulundu ($p < 0.05$).

TSH Düzeyi: Her üç grup arasındaki fark istatistiksel olarak önemli bulunmadı ($p>0.05$).

Hasta gruplarında serum albumin ve total protein düzeyleri bakımından aralarında anlamlı bir fark bulunamadı ($p>0.05$).

Hemodiyalizli hasta grubunda, serum albumin düzeyi ile fT_3 düzeyleri arasında negatif zayıf bir ilişki bulunurken ($r=-0.369$; $p<0.01$), konservatif tedavi grubundakilerle serum albumin düzeyi arasında bir ilişki bulunamadı ($p>0.05$). Serum albumin düzeyi ile diğer parametreler arasında da anlamlı bir ilişki yoktu ($p>0.05$).

Hemodiyalizli hasta grubunda glomerül filtrasyon hızı ile fT_3 düzeyi arasında pozitif ($r=0.369$; $p<0.01$) bir ilişki, TT_4/TT_3 oranları arasında önemli negatif bir ilişki saptandı ($r=-0.429$; $p<0.05$). Bu ilişkiler konservatif tedavi gören grupta mevcut değildi ($p>0.05$). Glomerül filtrasyon hızı ile diğer parametreler arasında bir ilişki bulunamadı ($p>0.05$). Hemodiyalizli hasta grubunda, hemodiyaliz süresi ile TT_4 düzeyleri arasında anlamlı negatif bir ilişki bulundu ($r=-0.686$; $p<0.01$). Diğer parametreler ile ilişki yoktu ($p>0.05$).

TARTIŞMA

Çalışmamızda, konservatif tedavi uygulanan üremili hastalarda gerek ortalama TT_3 , gerekse fT_3 düzeylerinin kontrol grubundaki değerlerden düşük olduğu gösterilmiştir. Kronik hemodiyalizli hastalarda ise; hem ortalama TT_3 , hemde fT_3 düzeyleri kontrol değerlerine oranla önemli bir fark göstermemeyip, konservatif tedavi alan hastalardan ise yüksek bulundu. Bununla birlikte, hemodiyalizdeki hastaların % 47'sinde TT_3 ve % 42'sinde fT_3 düzeyleri kontrol değerlerinin altında seyretti. "Düşük T_3 Sendromu"un da bir göstergesi olarak kabul edilen TT_4/TT_3 oranı ise, konservatif tedavi alan hastalarda; hem kontrol grubundan, hem de hemodiyaliz grubundan yüksek bulunmuş, aynı oran hemodiyalizli hastalarla kontroller arasında önemli bir fark göstermemiştir. Hemodiyalizli hastalarda TT_4/TT_3 oranı glomerül filtrasyon hızı ile önemli negatif ilişki, fT_3 düzeyi ise glomerül filtrasyon hızı ile zayıf, pozitif, serum albumin düzeyi ile zayıf negatif bir ilişki göstermiş, bu ilişkiler konservatif tedavi grubunda bulunamamıştır.

Bulgularımız; Konservatif tedavi gören hastalarda "Düşük T_3 Sendromu" varlığını, kronik olarak hemodiyaliz uygulanan hastalarda ise bunun büyük ölçüde düzeltmiş olduğu göstermektedir. Bu düzeltme, böbrek fonksiyonlarındaki bozukluğun derecesiyle ilişki göstermiştir.

Sonuçlarımız, hemodiyaliz uygulanan hastalarda, fT_3 ve TT_3 düzeyleri düşük bulan pek çok yayıyla uyumludur(2,3,6,15-17). TT_3 düzeyini düşük, fT_3 düzeyini ise normal olarak bildiren tek bir yayıyla çelişkilidir(7). Bu çalışmada, serum pro-

teinleri çalışmamış olduğundan farkın, protein düzeylerindeki değişmeden olabileceği düşünülebilir.

Hemodiyaliz programındaki hastalardan elde ettiğimiz sonuçlardan; fT_3 düzeyinin normal olduğunu bildiren bazı yayınları (9,11) ve TT_3 'ü normal bildiren pek çokyla (4,11,18,19) uyumluluk göstermektedir. Buna karşılık hemodiyalizli hastalarda hem TT_3 hemde fT_3 düzeylerini düşük bulan yayınlarla (1,12,14,20-23) çelişkili olması; bu yayınların pek çoğunda serum proteinlerinin çalışmamış olması, bazlarında fT_3 'I'nin kullanılmış (1,12,20,23) olması dolayısıyla, T_3 'ün serum proteinlerine bağlanmasıının değişmesi ve/veya yöntem değişikliği bu farklılıktan sorumlu olabilirdi. Hemodiyalizin serum T_3 düzeyini artırdığı literatür ile uyumludur(1,2,4,6,9,10,21).

Literatürde, TT_4/TT_3 oranını araştıran Lim ve arkadaşları (12), hem hemodiyalizdeki, hem de konservatif tedavi uygulanan hastalarda yüksek bulmaları; serum proteinlerine bakılmamış olmasından olabilirdi.

Çalışmamızda, hemodiyaliz süresiyle gerek fT_3 , gerekse TT_3 düzeyi arasında ilişki olmadığını, serum albumin düzeyi ile fT_3 arasında negatif zayıf bir ilişkinin varlığını göstermiştir. Sonuçlarımız literatür ile uyumludur(4,11).

Araştırmamızda, ortalama TT_4 düzeyleri konservatif tedavi gören hastalarda; hem hemodiyalizli hastalardan, hem de kontrollerden düşük, hemodiyaliz uygulanan hastalarda ise kontrollerden düşük bulunmuştur. Buna karşılık, fT_4 düzeylerinde her üç grup arasında fark bulunamamıştır. TT_4 düzeyleri konservatif tedavideki hastaların % 68'inde, hemodiyalizli hastaların % 37'sinde kontrollerden düşük, fT_4 düzeyleri ise; konservatif tedavi gören hastaların % 37'sinde, hemodiyalizdekinlerin % 10'unda düşük bulunmuştur. Bulgularımız, konservatif tedavi uygulanan hastaların % 68'inde hemodiyaliz hastalarının % 37'sinde "Düşük T_4 Sendromu" bulduğunu da hemodiyalizle önemli ölçüde düzeltmiş olduğunu göstermektedir. Hemodiyaliz süresiyle TT_4 düzeyi arasında önemli negatif ilişkinin varlığı, süresinin uzamasıyla "Düşük T_4 Sendromu" oranının artacağını göstermektedir. Sonuçlarımız literatür ile uyumludur(4,9-12, 14, 18-20,22-27). fT_4/TT_4 bölümyle hesaplanan T_4 'ün serbest oranı, konservatif tedavi alan hastalarda; hem kontrollerden, hem de hemodiyalizdeki hastalardan, hemodiyalizli hastalarda ise, kontrollerden yüksek bulunmuştur. Her iki hasta grubu arasında total protein ve albumin düzeyleri bakımından fark olmaması, tiroksinin proteinlere bağlanma gücünün hemodiyalizle kısmen düzeldiğini göstermektedir.

Serum TSH düzeyleri bakımından, hasta grupları arasında ve hasta gruplarıyla kontrol grubu arasında fark bulunamadı. Bu da, üremide tiroid fonksiyon testlerindeki değişimlere hipotalamo-hipofizer-tiroid ilişkisine duyarlılığın azaldığı şeklindeki genel düşünceye uyumludur (1,2,4,5,9,10).

Sonuç olarak üremeli hastalarda, tiroid hormon düzeyleri değişmektedir. Bunda, tiroid hormonlarının proteinlere bağlanması inhibe eden maddelerin varlığı, protein yapımındaki ve düzeyindeki bozukluklar ve/veya tiroid hormonlarının bağlandıkları yerlerden uzaklaştırın toksik maddelerin varlığı hormon düzeylerindeki değişimlerden sorumlu olabilir. Üremide en sık görülen bozukluk; gerek fT_3 gerekse TT_3 düzeylerindeki düşmedir. TT_4 düzeyleri de düşmekle birlikte, fT_4 normal kalmaktadır. Bundan dolayı, hipotiroidi bulguları üremisin klinik tablosu içinde gizlenebilir, serum TSH düzeyine bakılarak iyice değerlendirilmesi yararlı olabilir. Üremide, tiroid fonksiyonlarının araştırılmasında, serbest hormon düzeyleri ve TSH en yararlı ölçülerdir. Gerek total hormon düzeyleri, gerekse serbest hormon indeksleri bağlayıcı proteinlerle ilişkili olduğundan pek kullanışlı olmayabilir.

SUMMARY

Tyroid Function Test In Chronic Renal Failure and Hemodialysis

In this research, in order to evaluate thyroid functions, Serum total T_3 (TT_3), total T_4 (TT_4), free T_3 (T_3), free T_4 (TT_4) and TSH levels were measured in 38 end stage renal disease patients 19 of which were on chronic hemodialysis program and 20 healthy Coutrol group.

Mean serum TT_3 , levels were 31.6 ± 4.2 ng/dl in the patients who received conservative therapy, 98.6 ± 12.4 ng/dl in the patients who were on chronic hemodialysis program and 114.7 ± 5.3 ng/dl in the control group. Mean TT_3 levels were significantly lower in the group that received conservative therapy than the hemodialysis and the control groups ($p < 0.01$). The difference was not significant between the hemodialysis and control groups ($P > 0.05$). Mean serum free T_3 levels were 0.83 ± 0.14 pg/ml in conservative therapy group, 2.04 ± 0.17 pg/ml in the hemodialysis group and 2.37 ± 0.08 pg/ml in the control group. fT_3 levels were significantly lower in the conservative therapy group than both the hemodialysis and the control groups ($p < 0.01$), the difference between hemodialysis and the control groups was insignificant ($p > 0.05$).

The fT_3 ratio calculated as fT_3/TT_3 was 0.028 in the conservative therapy, 0.025 in the hemodialysis and 0.021 in the control groups respectively, which was significantly higher in the conservative therapy group than the control group ($p < 0.05$). The difference was insignificant between the hemodialysis and the control groups ($P > 0.05$).

Mean serum TT_4 levels were 4.7 ± 2.7 g/dl in the conservative therapy group, 7.6 ± 0.6 g/dl in the hemodialysis group and 9.3 ± 0.4 g/dl in the control group. Serum TT_4 levels were significantly lower than the control group in both of the patient groups ($P < 0.01$), but significantly higher in the hemodialysis group than the conservative therapy group ($p < 0.05$).

The Free T₄ ratio calculated as fT₄/TT₄ was 0.27±0.02 in the conservative therapy group, 0.17±0.02 in the hemodialysis group, 0.11±0.02 in the control group and was significantly higher in the conservative therapy group than both the hemodialysis and the control groups ($P<0.01$) and higher in the hemodialysis group than the control group ($P<0.05$).

The T₄/T₃ ratio was 169±23 in the conservative therapy group and was significantly higher from both the hemodialysis (90±9) and the control groups (84±5) ($p<0.05$).

Mean serum TSH levels were 2.65±0.15 μ /ml in the conservative therapy group, 1.82±0.20 μ /ml in the hemodialysis group and 1.54±0.20 μ /ml in the control group, the difference between the groups were statistically insignificant ($P>0.05$).

Regression correlation analysis revealed a positive relationship between glomerular filtration rate (GFR) and f T₃ levels ($r= 0.368$; $p<0.05$) ($r= 0.368$, $P<0.10$) and a negative relationship between TT₄/TT₃ ($r= -0.429$, $P<0.10$). There was a negative relation ship between the duariton of hemodialysis and TT₄ levels, serum albumin and f T₃ levels in the hemodialysis patients ($r= -0.686$, $r= -0.369$, $p<0.05$).

KAYNAKLAR

1. Weissel, M.; Stummvoll, H.K.: Serum reverse triiodothyronine (3,3,5 -L-triiodothyronine) in end stage renal failure, Nephron 28: 303-304 (1981).
2. Kosowicz, J.; Malczevska, B.; Czekalski, S.: Serum reverse triiodothyronine (3,3,5-L-triiodothyronine) in chronic renal failure, Neprhron 26: 85-89 (1980).
3. Lim, V.S.; Henriquez, C.; Sea, H.; Refetoff, S.; Martino, E.: Thyroid function in a uremic rat model. Evidence suggesting tissue hypothyroidism, J. Clin. Invest. 66: 940-945 (1980).
4. Wassner, J.J; Buckingham, B.A.; Kershnar, A.J.; Male Kzadeh, M.H; Pennisi A.J.; Fine, R.N.; Thyroide function in children with chronic renal failure, Nephron 19: 236-241, (1977).
5. Chopra, I.J.; Chopra, U.; Smith, S.R.; Reza, M.; Solomon, D.H.: Reciprocal changes in serum concentration of 3,3,5-triiodothyronine (reverse T₃) and 3,3,5-triiodothyronine (T₃) in systemicillnesses, J. clin. endocrinol. metab. 41: 1043-1049 (1975).
6. Faber, I; Heat, I; Kirkegaard, C; Lumholtz, I.B.; Siersbcek Nielsen K; Kolendorf, K.; Friis, T.; Simultaneouse turnover studies of thyroxine, 3,5,3'-, and 3,3,'5- triiodothyronine, 3-5-, 3-3'-and 3',5' J. Clin. Endocrinol. Metab. 56: 211-217 (1983).

7. Chopra, I.J.; Hershman, J.M.; Pardridge W.M.; Nicoloff, J.T.: Thyroid function in nonthyroidal illness, Annals of internal Medicine 98: 946-957 (1983).
8. Faber, T.; Rudolf, M.; Fang, S.L.; Vagenakis, A.G.; Braverman, L.E.; Ingbar, S.H.: Evidence that triiodothyronine and reverse triiodothyronine are sequentially deiodinated in man, J. Clin. Endocr. Metabol. 46: 916-920 (1978).
9. Sermaseal, J.I.; Varbeelen, D.L.; Joncheer, M.H.: Thyroid dysfunction in patient on regular hemodialysis, evaluation of the stable intrathyroidal iodine pool, incidence of goitre and free thyroid hormon tconcentration, Nephron 41: 141-145 (1985).
10. Pagliacci, M.C.; Pellicci, G.; Prignani, F.; Giammartino, C.; Fedeli, L.; Carobi, C; Buanchristiani. U.; Nicoletti, L; Thyroid functin test in patients undergoing maintenance dialysis Chracterization of the "Low T₄ Syndrome" in subject onseular hemodialysis and continuous ambulatory peritoneal dialysis. Nephron 116: 225-230 (1987).
11. Seceptor, D.A.; Davis, P.J.; Heldermen, J.H R; Bell, B.; Utiger, R.D.: Thyroid function and metabolic states in chronic renal failure Ann. intern. medic. 85: 724-730 (1976).
12. Lim, V.S.; Fang, V.S.; Katz, A.I.; Retetoff, S.: Thyroid dysfunction in chronic renal failure, A study of the piturarythyroid axis and, peripheral turnover kinetics of thyroxine and triiodothyronine. J. Clin, invest. 60: 522-534 (1977).
13. Gomez, F.; De la Cueva, R.; Wauterd, J.P.; LemarchandtBeraund, T.; Endocrine abnormalities undergoing long term hemodialysis Am. J. Med. 68: 522-530 (1980).
14. Gomez-Pan, A.; Alvarez-Ude, F.; Yes P.P.B.; Hall, R.; Evered, D.C.; Kerr, D.N.S: Function of hypothalamic, hypophyseal-thyroid axis in chronic renal failure. Clin endocrinoll. 11: 567-574 (1979).
15. Ramirez, G; O'Neill, W; Juhiz, W; and Bloomer H.A; Thyroid dysfunction in uremia; Evindence for thyroid and hypophyseal abnormalities. Annals of internal Medicine 84: 672-676 (1976)
16. Neulius, K; Baumann, G.; Welser, A.; and Tholen, H: Serum thyroxine and thyroxire binding proteins in chronic renal failure without nephrosis. J. Clin. Endocrinol. Metab. 41: 395-398 (1975).
17. Lim, V.S.: Renal failure and thyroid function Int. J. Artif. organs 9: 6: 385-386 (1986).
18. Kalk, W.J.; Morley, I.E.; Gold, C.H.; Meyers, A.: Thyroid functions test in patiens on regular hemodialysis, Nephron 25: 173-178 (1980).

19. Hershman, J.M.; Krugan, L.G.; Kopple, J.D.; Reed, A.W.; Azukizawa, M.; Shinaberger, L.H.: Thyroid function test in patient undergoing maintenance hemodialysis; Unexplained low serum thyroxine concentration. *Metabolism* 27: 755-759 (1978).
20. Hegedüs, L; Anderson, J.R.; Perrild, H.; Holm, B.; Gundtoft, E.; Honsen, I.M.; Thyroid gland volume and serum concentrations of thyroid hormones in chronic renal failure. *Nephron* 40: 171-174 (1985).
21. Ramirez, G.; Jubiz, W.; Gutch, C.F., Bloomer, H.A.; Siegler; and Kolft. W.J. Thyroid abnormalities in renal failure, A study of 53 patients on chronic hemodialysis. *Annals of internal medicine* 79: 500-504 (1973).
22. Dandona, P; Newton, D.; Platten, M.M.: Long term hemodialysis and thyroid function. *British medical journal* 1: 134-136 (1977).
23. Forest, J.C.; Dubé, J.; Talbot, J.: Thyroid hormones in patients with chronic renal failure undergoing maintenance hemodialysis. *Am. J. Clin. Pathol.* 77: 580-586 (1982).
24. Kalendorf, K, Moller, B,B; Rogowski, P, The influence of chronic renal failure on serum and urinary thyroid hormone levels *Acta Endocr. Copenhagen* 89: 80-88 (1978).
25. Silverberg, D.S.; Ulan, R.A.; Fawcett, D.M.; Dosetor, J.B.; Grece, M.; Bettcher, K.: Effect of chronic hemodialysis on thyroid function in chronic renal failure *Can. Medic. Assot. J.* 189: 282-286 (1973).
26. Nusynowitz, M.L.; Thompson, P.; Plymate, S.R.; Daniels, D.J.; Thyroid function in chronically dialyzed patients. *Clin. Nucl. Med.* 2: 373-376(1977).
27. Thysen, B.; Gätz, M.; Freeman, R.; Alpert, B.E.; Charytan, C.: Serum thyroid hormone levels in patients on continuous ambulatory peritoneal dialysis and regular hemodialysis. *Nephron* 33: 49-52 (1983).